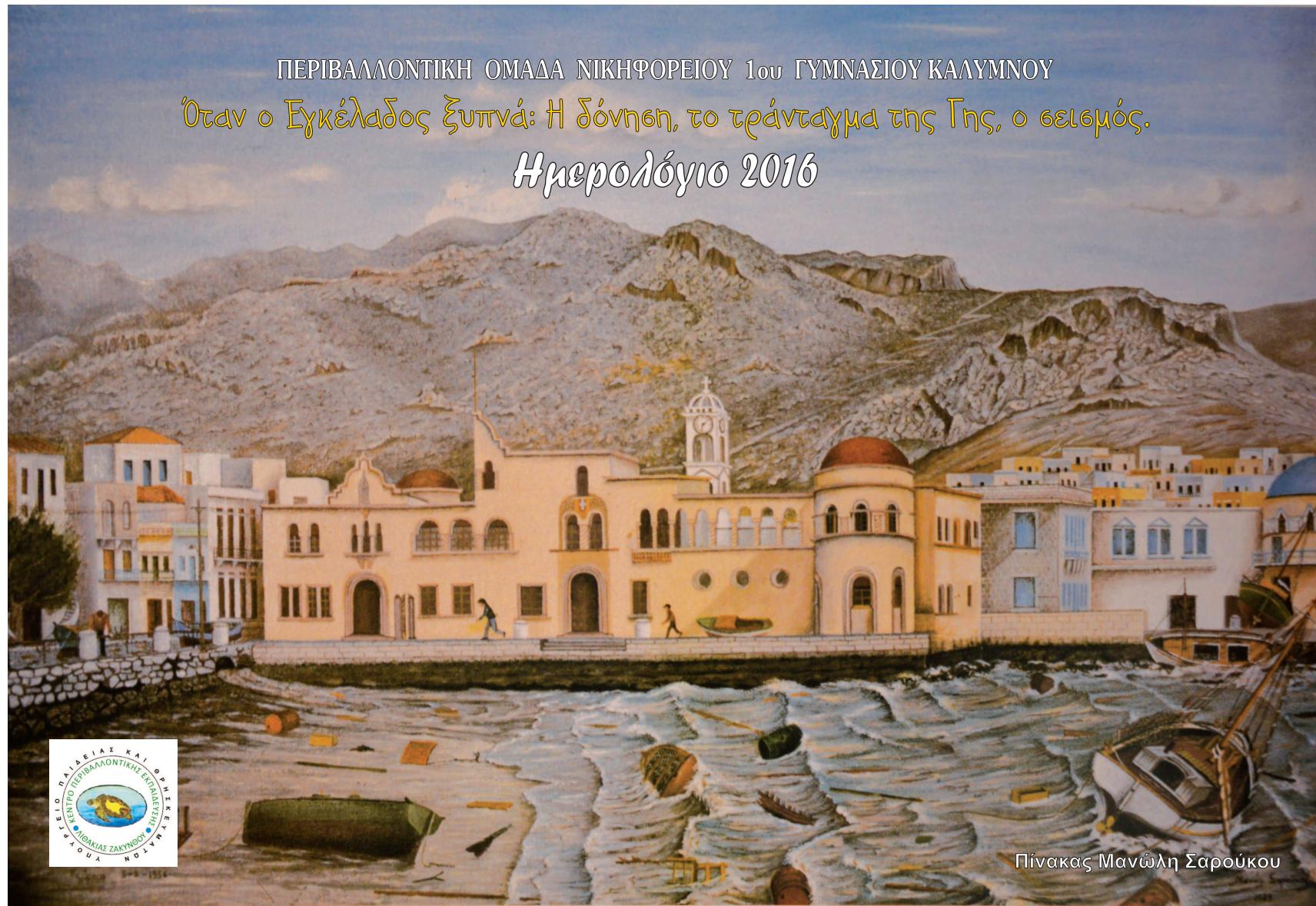

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΝΙΚΗΦΟΡΕΙΟΥ 1ου ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΛΥΜΝΟΥ

Όταν ο Εγκέλαδος ξυπνά: Η δύνη, το τράνταγμα της Τήσ, ο 6ειρέμός.

Ημερολόγιο 2016

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΝΙΚΗΦΟΡΕΙΟΥ 1ου ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΛΥΜΝΟΥ

“Από την Ψέριμο τρέχουν νερό τα βουνά”

Απόσπασμα από τη μαρτυρία του σογγαλιέα Μανώλη Σαρούκου

Είχε ξημερώσει όταν έγινε ο σεισμός. Το σπίτι τάραζε και πεταχτήκαμε όλοι έως. Ο καθένας απομακρύνόταν από τα σπίτια, με σκοπό να πάλει σε κάποιο ξέφωτο, για να μην κινδυνεύει από τους τοίχους. Είχα ένα οικόπεδο δίπλα στο σπίτι μου (στον Άγιο Μάρκο) και τήγανε με αυτό για να αποφύγουμε το κίνδυνο. Από εκεί φαινόταν ο μόλος του λιμανιού. Κάποια στιγμή είδα το νερό από το τουσούνια να τον σκεπάζει. Το νερό μέσα στο λιμάνι έμοιαζε σαν καλάνι που κοχλάζει. Στάθηκα και αναρωτήθηκα : τι είναι τώρα αυτό που συμβαίνει εκεί κάτω; Από εκεί ήμως δεν φαινότανε όλο το λιμάνι.

Αμέσως άρχισα να τρέχω γρήγορα προς τα κάτω . Κατηφόρισα από τον Εμπορικό δρόμο που ήταν βρεγμένος προς την Ναυτική Σχολή (σημερινό Ναυτικό Μουσείο). Ο δρόμος ήταν βρεγμένος ως τον σταθμό. Μέσα στο λιμάνι γινότανε κακό όταν τα καΐκια. Οπου έβρισκε στενοκοπιά το νερό, θέρειευε. Το νερό όλα καΐκια τα έπιαζεν και τα πήγαινα από εκεί , άλλα από εδώ, τρακάρανε πάνω στους μόλους, ανεβαίνανε πάνω στην προβλήτη. Το καΐκι μου, τον « Άγιο Παντελεήμονα» τον είχα αραγμένο στην Ναυτική Σχολή και είδα ότι ελεύτε. Το καΐκι του Μακρυλού που απεικονίζεται στις φωτογραφίες δεν το είχε βγάλει ο κάθημα το τουσούνι στην προβλήτη. Δίπλα ήταν ένα μικρό καΐκι, του Σπανού, που το κύμα το είχε βουλιάξει. Θα το είχε κτυπήσει δυο-τρεις φορές πάνω στο μόλο και θα το βούλιαξε.

Είδα τα σχοινιά του καΐκιου κομμένα και αμέσως το μάτι μου άρχισε να τρέγει δεξιά-αριστερά μέσα στο λιμάνι, να δω που είχε πάει. Το είδα στο Λιμεναρχείο τότε δεν ήταν όπως σήμερα, δεν υπήρχε αμιάντος δρόμος για να περάσεις. Είχε δίπλα το Τελωνείο και καμάρες και κάτω από αυτές υπήρχε η Θάλασσα.Τρέχω λοιπόν να βρω το καΐκι να δω τι μπορύ να κάνω.Όταν ξεκίνησα από το σημείο που το είχα αραγμένο, το νερό είχε τραβήξει πίσω και ακριών στην Πνευματικό έντρο, το λιμάνι είχε αδειάσει και έμοιαζε σαν χωράφι...

...Όταν έφθασα στο Λιμεναρχείο, είδα τους λιμενικούς να τρέχουνε και να ανεβαίνουνε τη σκάλα του Αγίου Νικολάου, γιατί το νερό έρχόταν με δύναμη. Μάλιστα μου φώναξαν: « Ρε Σαρούκο τρέχα να γλυτώσεις το καΐκι σου!». Το καΐκι μου ήταν όρθιο στη σήθισα του Τελωνείου και η πλώρη του, που είχε ένα μικρό μπαστούνι μπροστά, ήταν μέσα στην καμάρα. Η πρύμη ήταν χαμηλά κάτω. Μπαίνω μέσα κρατώντας τα σχοινιά, γιατί ήταν πολύ κατηφορικά...

...Μπούνω μέσα και τώρα τι να κάνω, να προκινήσω την μηχανή; Στο σημείο που καθόταν όρθιο το καΐκι, δεν τη ωθωρύσα σωστό, θα μου έκανε ζημιά.

Το νερό όμως δεν άρηγε να έρθει και δίνει μια του καΐκιού στην πρύμνη και χτυπάει κάτω, για να έρθει ισόρροπα τελικά το καΐκι. Είπα πάει μου όχει κάνει ζημιά. Κοίταξα λοιπόν στο μηχανοστάσιο κάτω και δεν βλέω νερά. Προκύπη την μηχανή, βγαίνω απάνω και βλέπω ότι γύρω στο καΐκι ήταν τραπέζια, βάρκες, βαρέλια και διάφορα αντικείμενα...

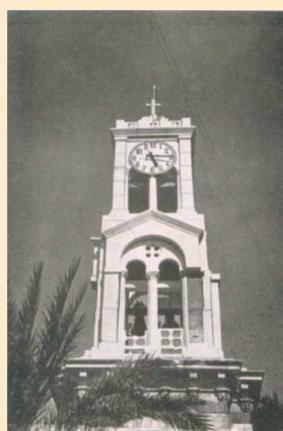
... Όταν έφθασε πενήντα μέτρα από το φάρο, το καΐκι μου κάνει μια και παίρνει μια στροφή και πήγανε κατευθείαν πάνω στο μόλο, φουλαριστό, χωρίς να μπορώ να το τιμονέψω. Δεν άκουγε το τιμόνι το καΐκι . Προσπάθησα να το φέρω , όμως ζόρισα την λαγουδέρα και αυτή έσπασε.

Απογοητεύθηκα και είπα: «Τώρα είναι που θα σπάσει το καΐκι». Άλλα όταν έφθασα περίπου 4 μέτρα περιπότο από το μόλο, το νερό δίνει μια στο καΐκι και του αλλάζει πορεία προς την έξοδο του λιμανιού. Το τιμόνι κάπως ελευθερώθηκε. Πάνω ένα ξύλο και το δένου πάνω στο τιμόνι και κάπως τιμόνεψα το καΐκι. Έτσι βγήκα έξω.

Πήγα απέκτη από το Λαφάσι και σταμάτησα. Εκεί έριξα άγκυρα. Εκείνη την ώρα ερχότανε ένα σκαφάκι , φορτωμένο καρπούζια και άλλα φρούτα, γιαλό-γιαλό. Του γνεύσα και έρχεται.

Που πας; Μην πας μέσα του λέω γιατί θα σε πάρει τούμπα. Μου λέει: Από την Ψέριμο τρέχουν νερό τα βουνά. Τι τρέγει; Έγινε σεισμός. Ο άνθρωπος ήρθε κοντά μου, έριξε την άγκυρα του και περιμέναμε να δούμε τι θα γίνει.

Εγώ εκεί έμεινα και την νύχτα. Γιατί δεν είχα εμπιστοσύνη. Θα μπορούσε να ξανασυμβεί. Τουλάχιστον να είμαι μέσα στο καΐκι. Κοιμήθηκα μέσα στο καΐκι και την άλλη μέρα το έφερα πάλι μέσα στο λιμάνι. Από εκεί και πέρα μάθαμε ότι είχε πνιγεί μια γριούλα. Ήταν μια τρομερή ημέρα.

Το ρολόι του Χριστού σταμάτησε κατά τη διάρκεια του σεισμού

«Το κύμα που έτρεχε και η κουμούλα που έπεφτε σαν χάρτινη»

Μαρτυρία της φιλολόγου Πολύμνιας Μαμή

Ήταν αρχές Ιουλίου του 1956, είχα κατέβει πριν λίγες ημέρες από την Αθήνα, όπου σπούδαζα. Ήταν πρωί όταν έγινε ο σεισμός και ήταν τρομερός. Ήμασταν οι τέσσερις αδελφές και η μητέρα μας. Ο πατέρας μας ήταν στη Γαλλία. Κατεβήκαμε σε έξαλλη κατάσταση στην αυλή και καθόμασταν γιατί φοβόμασταν να μπούμε μέσα. Το σπίτι μας ήταν κατάγιαλα στο Καντούνι. Δεν έχαμε φόβο ακόμη τότε για τη θάλασσα, τη λέξη τουσούνι μεν τη έραμε.

Ξαφνικά ακούμε μια φωνή, ήταν μια δασκάλα που έμενε σε ένα γειτονικό σπίτι: «Κόρες, κόρες ελάτε να δείτε κάτι ωραίο στη θάλασσα». Βγαίνουμε έξω και βλέπουμε να μην υπάρχει θάλασσα-δεν είδαμε δύτη έφευγε η θάλασσα. Βλέπουμε μια στεριά, υπολογίζουμε μέχρι την Αγία Κυριακή. «Τι είναι αυτό το πράγμα;»

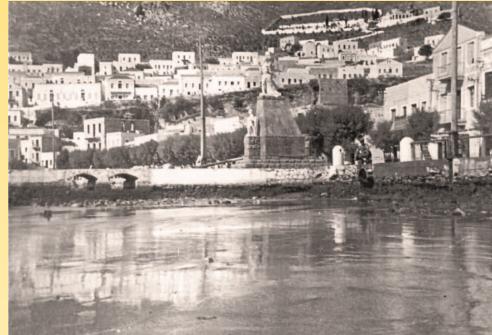
Και εκεί που θαυμάζαμε ειμείς οι πέντε, βλέπουμε ξαφνικά ένα κύμα που σηκώνεται και τα τρέχει. Η ταχύτητα μας έκανε εντύπωση. Εκείνη τη στιγμή η δασκάλα που μας είχε βγάλει έξω, μας φωνάζει: «Γρήγορα μέσα, παλαιρούϊκό κύμα». Τρέαμε με μεγάλη ταχύτητα για να μπούμε μέσα στο κτήμα. Το κτήμα μας είχε περιφραξη και το χώριζε από την παραλία, ένας τοίχος πολύ παχύς και ύψους σχεδόν δυο μέτρων. Μόλις μπαίνουμε στο κτήμα, η θάλασσα έφθασε και βλέπουμε αυτόν τον τοίχο να οηκώνεται ολόκληρος και παφά σε πάνεται και νίγνεται κομμάτια. Ήταν κάτι τρομερό.

Ήμασταν μέσα στο κτήμα και είχαμε τη γιαγιά μας, που δεν μπορούσε να περπατήσει. Τη σηκώνουνε οι δύο αδερφές και να προσπαθούμε να τρέξουμε, ενώ η γιαγιά φώναζε: « Βαΐ βαΐ πονάει η γάμπα μου». Ήστου φθάσαμε στα τέρματα περίπου 100 μέτρα στο βάθος. Γυρίζουμε και βλέπουμε τη θάλασσα σα νέχει φθάσει μέχρι εκεί αλλά ξεθυμασμένη. Μόλις φθάσαμε εκεί ακούσαμε τον Παντελή τον Μάυρο τον καθηγητή, που είχε βγει στο ύψωμα και έχοντας δει όλο το κακό φώναζε: « Ελάτε κορίτσια επάνω ». Πως θα ανεβούμε την κούμουλα; Τελικά μας βοήθησαν κάποια γειτονόποιλα να ανέβουμε και πήγαμε σε ένα σπιτάκι που πάρουμε ανάσα.

Δεν ξαναπήγαμε στο σπίτι, φύγαμε απ' αυτό και ζήσαμε κάποιες μέρες σε ένα φιλικό σπίτι. Δεν έχουμε εικόνα αν έγινε ξανά η κίνηση της θάλασσας. Η δύναμη του κύματος ήταν μεγάλη, για εμάς που το βλέπαμε για πρώτη φορά αν και πιο ασθενικό από άλλα τουσούνια που έχουν συμβεί στον κόσμο. Γι αυτό θύματα δεν υπήρχαν εκτός από μια γριούλα. Το κτήμα μας δεν ξανάγινε αμιτέλη και ήταν πολύ ωραίο. Η μεγαλύτερη ημέρα ήταν πως από τότε όταν ακούγαμε σεισμός, φωνάζαμε: «Νάτος!» και η πρώτη που έδειγε ήταν η μεγάλη μου αδελφή. Για πολύ καιρό είχαμε αυτήν την αγωνία και χρειάστηκαν χρόνια για να μπορέσουμε να ηρεμήσουμε.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΝΙΚΗΦΟΡΕΙΟΥ 1ου ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΛΥΜΝΟΥ

1η Φάση: Τα νερά τραβήχτηκαν και φάνηκε ο πυθμένας του λιμανιού ("Άμπωτη")

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2016

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2016

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29						

ΜΑΡΤΙΟΣ 2016

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
			1	2	3	4
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2016

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
					1	2
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΝΙΚΗΦΟΡΕΙΟΥ 1ου ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΛΥΜΝΟΥ

"Πλημμυρίδα"
Το τσουνάμι στον ερχόμετο του
πλημμύριος την πλατεία.

ΜΑΪΟΣ 2016

Α	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

ΙΟΥΝΙΟΣ 2016

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

ΙΟΥΛΙΟΣ 2016

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2016

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΝΙΚΗΦΟΡΕΙΟΥ 1ου ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΛΥΜΝΟΥ

2η Φάση: Στην επιστροφή του το σεισμικό κύμα έφερε στους δρόμους βάρκες και γέμισε τα χωράφια με ψάρια.
3η Φάση: Όταν τα νερά αποτραβήχτηκαν άφησαν τις βάρκες στους δρόμους και στο μουράγιο.

Σεισμόπληκτοι
στην Κάλυμνο

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2016						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2016						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2016						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
			1	2	3	4
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2016						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
					1	2
5	6		7	8	9	10
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΝΙΚΗΦΟΡΕΙΟΥ 1ου ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΛΥΜΝΟΥ

Τα μέλη της περιβαλλοντικής ομάδας είναι οι μαθητές και οι μαθήτριες:

Θεοφιλίδη Κατερίνα, Ζαΐρης Σίμος, Καλιδώνη Ειρήνη
Δελλατόλα Κατερίνα, Γιαβάση Σεβαστή, Ηλιού Άννα,
Ατοά Μαρία, Κοκκόνη Ευαγγελία, Κοκκίνου Σαββίνα,
Καπανδρίτη Ειρήνη, Μάγκου Αρτεμίς, Μάγκου Πετρούλα,
Μαγκούλια Ειρήνη, Καρβέλης Βαγγέλης, Κατσοτούρχης Σάββας,
Μαργαρίτη Νίκη, Πελεκάνου Σαββίνα, Νικολάκης Κωνσταντίνος,
Μαρτίνος Κλεάνθης, Πλάτσης Αντώνης, Πλάτσης Χρήστος,
Χουρδά Φωτεινή, Τρικοίλης Στέφανος, Τρικοίλης Σακελλάρης,
Γαλανός Χάρης, Εργά Μαρία, Αθανασίου Σεβαστή,
Βαρδαούλη Καλλιόπη, Γραμματικάκη Καλλιόπη,
Κουλλιανού Αγγελική, Κοκκίνου Χριστίνα, Μαρία Μύτικα
Καρβέλης Μιχάλης, Καμπούρη Κατερίνα, Μάγκος Νικόλαος,
Γλυνάτση Μαρία, Κουλλιά Αναστασία, Πασσά Νομική,
Παλιάρη Σαββίνα, Παπανικόλα Φωτεινή, Γιαμαίος Γιώργος,
Αιγανήτη Μαρία, Κουλιανού Καλλιόπη, Νομική Τσαγκάρη.

Υπεύθυνοι καθηγητές:

Βασίλης Καλογεράκης, Νομική Σαμίου, Μανώλης Τσουνιάς.

Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΜΑΣ:

'Όταν ο Εγκέλαδος ξυπνά: η δόνηση, το τράνταγμα της Γης, ο σεισμός.

Με αφορμή τις συνέδεσης δονήσεις και τραντάγματα της περιοχής μας την περίοδο του καλοκαιριού, οι μαθητές της περιβαλλοντικής ομάδας επέλεξαν πλειοψηφικά να ασκοληθούν φέτος με το θέμα των σεισμών.

Άλλωστε η μνήμη από το τουσούναμι του 1956 ακόμη δεν έχει σβήσει, συνέπεια του μεγαλύτερου σε μέγεθος σεισμού στην Ελλάδα, των τελευταίων 60 χρόνων.

Σκοπός του προγράμματος είναι οι μαθητές να κατανοήσουν τα σεισμικά φαινόμενα, διερευνώντας τα πολύπλευρα. Ακόμη να αποκτήσουν αντισεισμική συνείδηση και να εκδηλώνουν αντισεισμική συμπεριφορά.

Επίσης να αξιολογήσουν τη σημασία των μέτρων αντισεισμικής προστασίας στη ζωή, την ευημερία των ανθρώπων και στην προστασία του περιβάλλοντος.

Ευχαριστούμε την κυρία Πολύμυνα Μαμή και τον κύριο Μανόλη Σαρούκο για την διάθεση τους να μοιραστούν εικόνες και εμπειρίες που έχουν ζήσει, από το σεισμό του 1956.

Ευχαριστούμε τον Δρ. Ιωάννη Καλογερά, Διευθυντή Ερευνών του Γεωδυναμικού Ινστιτούτου του Αστεροσκοπείου Αθηνών, για την πολύτιμη βοήθεια του. Ευχαριστούμε το προσωπικό του ΚΠΕ Λιθακιάς, στο θεματικό δίκτυο του οποίου συμμετέχει το σχολείο, για την ενθάρρυνση.

